

آریائی

www.ariaye.com

what ariaye site is about

NEWS

REVIEWS

EVENTS

FEATURES

نصیرمهرین

پیوست به شماره پیشین

درحاشیه موضوع اختلاس در وزارت معارف

در حوزه فساد ستیزی

2

ضرورت تحقیق، دور از انگیزه های قومی و ملیتی

افزون بر این که بارها و بارها در داخل و خارج کشور افراد و نهادهای از هموطنان ما از حضور فساد لجام گسیخته، از دزدی ها، اختلاس ها، رشوت ستانی ها و . . . حتا رئیس جمهور دستگاه فساد آلود، سخن گفته اند؛ نهادهای خارجی نیز هنگامی که نگریده اند، تعفن فساد در افغانستان، بالا گرفته و همه آگاهی یافته اند؛ اسناد و ارقامی را انتشار داده اند. اگر "سیگار" بر اختلاس وزارت معارف مهر تائید نهاد، چندین بار بقیه نهادهای خارجی نیز ارقامی را انتشار داده اند. به طور نمونه، UNODC یا دفتر ملل متحد برای موادمحر و جرم، گزارش مبسوطی را زیرعنوان فساد اداری در افغانستان در سال 2010 (جدی سال 1388) انتشار داد، که در برگ های نخستین آن چنین آمده است:

"فقر و خشونت معمولاً بزرگترین چالش های به شمار می روند که افغانستان با آن مواجه است؛ اما اگر از افغانان پرسیده شود، جواب متفاوت را ارائه می کنند: فساد اداری بزرگترین نگرانی آنها میباشد. طوریکه در این گزارش دفتر مواد مخدر و جرایم سازمان ملل متحد (UNODC) تذکر یافته، ۵۹

فیصد جمعیت اذعان داشتند که عدم صداقت ادارات دولتی بزرگترین نگرانی شان را تشکیل میدهد در حالیکه ۵۴ فیصد بی امنیتی و ۵۲ فیصد بی کاری را بزرگترین چالش عنوان کرده اند.

اما از آنجایی که کشورهای خارج و مؤسسات هم آغوش با آنها در این فسادگستری و فاسد پروری دست کمی ندارند و از آنجایی که ترکیب و ساختار حکومت کمرزی و ظرفیت های آن برای غرق کردن و آغشته نمودن همه نهادها به مفاسد مساعد بود، انبوهی از موارد سزاوار تحقیق از بررسی و اطلاع رسانی بازماندند. یکی از عوامل پیوند های گروهی بود که به زودی متأثر از فضای گرایشات قومی، به وابستگی های قومی/ قبیله پی در ساختارهای دولتی انجامید. واگر صدای اعتراضی بلند شد، سران شبکه ها که خود با گون های مختلف مفاسد آلوده بودند، به تباری رسیده و از افشأ آن جلوگیری نمودند.

برای یک حرکت مستقل، درک این موضوع بسیار مهم است که سمت و سو یافتن تحقیق اختلاس ها و بقیه مفاسد، با رویکرد های قومی و قبیله یی، نتیجه در خور نیاز نمی یابد. زیرا همه دستگاه ها را شبکه های زراندوز و مافیایی که شامل اجزای قومی می شوند، فرا گرفته است. بنابر نیاز مبارزه سالم علیه مفاسد، و با در نظر داشت شکل گیری شبکه های زراندوز و چپاولگر از همان فردای سقوط طالبان، نباید این وظیفه مردمی را با رویکرد های قومی به چالش کشید. بلکه افراد فاسد و دزد دارایی های مربوط به مردم را باید از هر قوم و ملیتی که هستند، به سوی محاکمات عادلانه کشید. رویکردهای قومی، بافت شبکه های مافیایی و فسادآمیز را شکل داده است. سردسته یی که پشتیبانی زورمندان خارجی را نیز همراه داشته، با اشغال مقام مهم، خودی های خانواده گی، و یا قومی را با گوشزد های که فرهنگ رازداری مافیایی را فراموش نکنند، به بقیه شعبات تعیین کرده اند. براینذ زیانبار چنین شبکه ها که با استعداد سالاری هیچ وجه مشابهت به هم نرسانیده است، یکی از پایه های دستگاه فساد آلود کمرزی بود که در حکومت کنونی به درازا کشید. اما مبارزه سالم، گردهم آیی شخصیت ها و نهاد هایی که مبارزه با مفاسد را در دستور کار قرار می دهند، نشان دادن بخشی از فاسدان و پنهان نگهداشتن بخش دیگر را به دلیل علایق قومی بر نمی تابد.

در یک جمله: نیاز تحقیق درست، مواضع فساد ستیز را با اتخاخذ موقف فرا قومی مطالبه می نماید.

در شهر، هر کس را، نمی گیرند

در قسمت پیشین در جایی نوشتیم: "خوب است که تحقیق موضوع به آزمون گرفته شود." برای آنانی که نیاز تحقیق وجدی گرفتن موضوعی مانند دزدی از بودجه وزارت معارف و بقیه وزارت ها و مؤسسات را به عنوان یک ضرورت پذیرفته اند، "به آزمون گرفتن تحقیق" پرسش برانگیز می تواند

باشد. اما هنگامی که هموطنانی با سینه پر درد از پهنا و ژرفای مفسد اداری در افغانستان، از بی توجهی نهادهای مسؤول و در نهایت، تداوم مفسد و در واقع مردم آزاری، اطلاعاتی را مطرح می نمایند، گونه یی از نا باوری آنها را از به ثمر نشستن کوشش ها هنگام ابراز نظر همراهی می کند. جمله " . . . تحقیق موضوع به آزمون گرفته شود" ، ناظر بر حضور چنان ذهنیتی نیز است. همین بخش از هموطنان ما با توجه به ابعاد فساد گسترده این چهارده سال پسین، با یادآوری از دروغگویی ها وقانون شکنی ها، دسته بازی های مافیایی، و غرق بودن دستگاه های دولتی به فساد تعفن آمیز، گاهی از ته دل خویش این را نیز می گویند که :

گر حکم شود که مست گیرند

در شهر، هر آن که هست، گیرند

تصور می شود که برای سمت و سو یافتن مبارزه درست علیه مفسد، دزدی ها و چپال ها و مردم آزاری های دستگاه فسادآلود و بویناک، لازم است که با چنین موقفی بگسلیم. توسل به چنین سخنی، گونه یی از بار نا امیدی و یأس آمیزی را بر دوش حمل می کند. فرهنگ انفعال و توجیه فعالیت همچنان پیروزی و تداوم کارکردهای مافیایی چندین ساله را به نمایش می گذارد. افزون بر آن دارنده بار این اشتباه نیز است که گویا همه در کشور ما فاسد استند.

نه!

از سالیان متمادی، اکثریت مردم ما در پهلوی شکایت و فریاد از فقر روز افزون، فریاد از خشونت که تروریست ها با همنوایی دولتمردان آن را گسترش دادند؛ از شرفسادی که در همه دستگاه های دولتی به بی دادگری اشتغل داشته اند، نیز نالیده اند. کمتر کسی را توان سراغ داشت که با مراجعه به دستگاه های دولتی و جست و جوی حل مشکلی، با ادیت و آزار، رشوت طلبی مواجه نشده باشد. همینطور رسانه های داخلی مختلف کم و یابیش ویا نهادهایی که در پیوند با نظارت های مؤسسات جهانی فعال اند، از حضور مفسد سخن گفته اند. در واقع مردم ما با نیاز رستن مردم از شر فقر و خشونت به همان میزانی رنج برده اند که از کارکردهای جفاآمیز روزمره دستگاه فساد آمیز. این مردم همانگونه که در آرزوی نجات از کارکردهای ساختار های به سر می برند که از یک سو فقر را واز سوی دیگر زراندوز و چپاولگر پرور است، همانگونه که نمی خواهند خشونت و دهشت افگنی زندگی ایشان را در معرض تهدید همیشگی قرار بدهد؛ برای رهایی از دستگاه نا عادل و فاسد که مکمل بقیه جوانب ناهنجاری ها نیز بوده است، آرزوی همیشگی خویش را ابراز نموده اند.

پس می توان خود را متشکل نمود و برای تأمین عدالت و دادخواهی جدی تر دست به کار شد. در این حوزه از تلاش های عدالت خواهانه، " مستان شهر " نشانی شده می باشند. مگر این همه اسنادومدارک

ارائه شده برای تحقیق اختلاس ها در وزارت های دفاع، معارف و، صحیحه و . . . بسنده نیست؟
مگر آیا تهدید جناب فاروق وردک که رشوت گیرنده گان و پیمانکاران "تفاهمنامه" با پاکستان را افشأ
می کنم، خود گونه یی از گواهی یک شاهد مطلع از مفسدندنگین نیست؟

تحقیق موضوع و نظارت شخصیت ها و نهادهای مستقل، با سهمگیری فعال مردم، "مستان شهر" را
معرفی خواهد کرد.

ادامه دارد